

Czwartek, 29 listopada 2007 r.

P6_TA(2007)0571

Europejski konsensus w sprawie pomocy humanitarnej

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 29 listopada 2007 r. w sprawie ogłoszenia europejskiego konsensusu w sprawie pomocy humanitarnej

Parlament Europejski,

- uwzględniając porozumienie osiągnięte przez Radę ds. Ogólnych i Stosunków Zewnętrznych na posiedzeniu w dniach 19-20 listopada 2007 r. w sprawie Wspólnego oświadczenia Rady i przedstawicieli rządów państw członkowskich zebranych w Radzie, Parlamencie Europejskiego i Komisji Europejskiej w sprawie europejskiego konsensusu w sprawie pomocy humanitarnej,
- uwzględniając projekt Traktatu lizbońskiego, uzgodniony podczas Rady Europejskiej w dniach 18-19 października 2007 r., który uznaje pomoc humanitarną za pełnoprawny obszar polityki UE,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 14 listopada 2007 r. w sprawie europejskiego konsensusu w sprawie pomocy humanitarnej⁽¹⁾,
- uwzględniając art. 103 ust. 2 Regulaminu,

1. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że po raz pierwszy Rada, przedstawiciele rządów państw członkowskich zebrani w Radzie, Parlament Europejski i Komisja doszli do porozumienia w sprawie określenia wspólnej wizji, politycznych celów i wspólnych zasad w celu udzielania skuteczniejszej pomocy humanitarnej UE krajom trzecim;

2. zatwierdza Wspólne oświadczenia Rady i przedstawicieli rządów państw członkowskich zebranych w Radzie, Parlamencie Europejskiego i Komisji w sprawie pomocy humanitarnej Unii Europejskiej „Europejski konsensus w sprawie pomocy humanitarnej”;

3. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji oraz rządów państw członkowskich.

(¹) Teksty przyjęte, P6_TA(2007)0508.

P6_TA(2007)0572

Gruzja

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 29 listopada 2007 r. w sprawie sytuacji w Gruzji

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje wcześniejsze rezolucje w sprawie stosunków z Gruzją, w szczególności zalecenie dla Rady z dnia 26 lutego 2004 r. w sprawie polityki UE wobec południowego Kaukazu⁽¹⁾, swoją rezolucję z dnia 14 października 2004 r. w sprawie Gruzji⁽²⁾ i swoją rezolucję z dnia 26 października 2006 r. w sprawie sytuacji w Południowej Osetii⁽³⁾,

(¹) Dz.U. C 98 E z 23.4.2004, str. 193.

(²) Dz.U. C 166 E z 7.7.2005, str. 63.

(³) Dz.U. C 313 E z 20.12.2006, str. 429.

Czwartek, 29 listopada 2007 r.

- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 15 listopada 2007 r. w sprawie wzmocnienia europejskiej polityki sąsiedztwa (ENP) ⁽¹⁾,
 - uwzględniając umowę o partnerstwie i współpracy między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi a Republiką Gruzji ⁽²⁾, która weszła w życie 1 lipca 1999 r.,
 - uwzględniając plan działania w ramach ENP, który Rada ds. współpracy między UE a Gruzją zatwierdziła w dniu 14 listopada 2006 r.,
 - uwzględniając zalecenia przyjęte w dniu 25 i 26 czerwca 2007 r. przez komisję współpracy parlamentarnej UE-Gruzja,
 - uwzględniając deklarację w sprawie bieżącej sytuacji w Gruzji przyjętą przez Prezydentkę Portugalską w imieniu Unii Europejskiej w dniu 8 listopada 2007 r.,
 - uwzględniając art. 103 ust. 4 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że Unia Europejska nadal angażuje się na rzecz dalszego rozwijania i pogłębiania stosunków z Gruzją oraz wspiera ten kraj w wysiłkach na rzecz wprowadzenia koniecznych reform politycznych i gospodarczych oraz w działaniach zmierzających do zbudowania trwałych i skutecznych instytucji demokratycznych oraz w wysiłkach na rzecz rozwiązania problemu korupcji, co pozwoli stworzyć pokojową i zamożną Gruzję, która może przyczynić się do stabilności w regionie i w całej Europie,
- B. uznaje postępy polityczne, demokratyczne i gospodarcze osiągnięte przez gruzińskiego prezydenta i rząd,
- C. mając na uwadze, że 2 listopada 2007 r. siły opozycji zgromadziły największe tłumy od czasu rewolucji róż w 2003 r.,
- D. mając na uwadze, że po sześciu dniach wieców opozycji doszło do aktów przemocy, kiedy to **policyjne** siły bezpieczeństwa użyły nadmiernych środków do stłumienia demonstracji, wykorzystując armatki wodne, kule gumowe i gaz łzawiący, w wyniku czego obrażenia odniosło prawie pięćset protestujących, w tym gruziński rzecznik praw obywatelskich Sozar Subari,
- E. mając na uwadze, że w dniu 7 listopada 2007 r. prezydent Mikhaïl Saakaszwili ogłosił w Tbilisi piętnastodniowy stan wyjątkowy, odwołany w dniu 16 listopada 2007 r., który według urzędników rządowych był niezbędny do natychmiastowego przywrócenia ładu i porządku,
- F. mając na uwadze, że po wprowadzeniu stanu wyjątkowego przez prezydenta Saakaszwilię premier Zurab Nogaïdeli oświadczył, że w kraju usiłowano dokonać zamachu stanu i że stan wyjątkowy jest odpowiedzią na te usiłowania; mając na uwadze, że prezydent Saakaszwili w przemówieniu telewizyjnym odpowiedzialnością za wydarzenia w Tbilisi obarczył rosyjską Federalną Służbę Bezpieczeństwa, twierdząc, że otrzymał wcześniej informacje o spisku mającym na celu obalenie rządu gruzińskiego przed końcem roku, lecz nie przedstawił na to żadnych dowodów,
- G. mając na uwadze, że wieczorem 7 listopada 2007 r. wyłączono dwa opozycyjne kanały telewizyjne (Imedi i Kaukazja); mając na uwadze, że przed ogłoszeniem stanu wyjątkowego do budynków telewizji i radia Imedi wtargnęli bez uprzedzenia uzbrojeni i zamaskowani funkcjonariusze organów bezpieczeństwa, niszcząc część wyposażenia technicznego stacji; mając na uwadze, że sąd w Tbilisi zawiesił koncesję na nadawanie Imedi i zamroził jej aktywa na tej podstawie, że relacjonowanie zdarzeń z dnia 7 listopada 2007 r. było równoznaczne z podżeganiem do obalenia rządu; mając na uwadze, że zawiadomienie z sądu doręczono dyrektorowi Imedi dopiero w tydzień później; mając na uwadze, że gruzińska Krajowa Komisja ds. Komunikacji zawiesiła na trzy miesiące licencję na nadawanie programów telewizyjnych Imedi, powołując się na złamanie przez stację przepisów dotyczących działalności nadawczej,

⁽¹⁾ Teksty przyjęte: P6_TA(2007)0538.

⁽²⁾ Dz.U. L 205 z 4.8.1999, str. 3.

Czwartek, 29 listopada 2007 r.

- H. mając na uwadze, że prezydent Saakaszwili wystąpił w dniu 8 listopada 2007 r. z ugodową propozycją połączenia zaplanowanych na 5 stycznia 2008 r. wyborów prezydenckich z plebiscytem w sprawie terminu najbliższych wyborów parlamentarnych,
- I. mając na uwadze, że w dniu 13 listopada 2007 r. Rosja przekazała Gruzji – na rok przed planowanym terminem – bazę Batumi w autonomicznej republice Adżarii, zakończywszy w czerwcu 2007 r. wycofywanie swoich oddziałów z Achalkalaki,
- J. mając na uwadze, że rosyjski zakaz importu gruzińskiego wina i produktów rolnych, który coraz bardziej wydaje się umotywowany politycznie, wciąż poważnie szkodzi gruzińskiej gospodarce,
- K. mając na uwadze, że reformy społeczno-polityczne w Gruzji powinny podwyższyć poziom życia szerszej populacji,
- L. mając na uwadze, że sytuacja zarówno w Abchazji, jak i w Osetii Południowej wzmagają napięcia w regionie; mając na uwadze, że rosyjskie oddziały utraciły status neutralnych i bezstronnych sił pokojowych, mając na uwadze, że władze w Moskwie postanowiły wydać rosyjskie paszporty ludziom zamieszkującym na tych obszarach gruzińskiego terytorium, co dalej destabilizuje sytuację,
1. wyraża głębokie zaniepokojenie niedawnymi wydarzeniami w Gruzji, których eskalacją było w ostatnim czasie siłowe rozgromienie przez policję demonstracji pokojowych, zamknięcie lokali niezależnych mediów oraz ogłoszenie piętnastodniowego stanu wyjątkowego;
 2. wzywa władze Gruzji do przestrzegania zasady wolności wypowiedzi, wolności zgromadzeń i wolności mediów; przypomina rządowi o jego zobowiązaniu do poszanowania demokracji, praw człowieka i praworządności;
 3. wzywa wszystkie strony do wykazania się otwartością i powściągliwością, do wydawania oświadczeń w łagodniejszym tonie i do zaangażowania się w konstruktywny i owocny dialog zmierzający do wsparcia i skonsolidowania kruchych gruzińskich instytucji demokratycznych;
 4. wzywa Radę, wysokiego przedstawiciela ds. wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa oraz specjalnego wysłannika UE ds. południowego Kaukazu, żeby dołożyli wszelkich starań na rzecz ułatwienia dialogu między stronami, złagodzenia napięć i przywrócenia wzajemnego zaufania;
 5. wzywa gruzińskie władze do przeprowadzenia dokładnego, bezstronnego i niezależnego dochodzenia w sprawie poważnych naruszeń praw człowieka i wolności mediów, zwłaszcza w odniesieniu do zarzutów nadmiernego użycia siły przez funkcjonariuszy organów ochrony porządku publicznego, w celu wskazania wszystkich winnych, postawienia ich przed sądem i zastosowania przewidzianych prawem sankcji karnych lub administracyjnych;
 6. zwraca władzom uwagę na obawy społeczności międzynarodowej spowodowane ostatnimi wydarzeniami w Gruzji, sprzecznymi z wartościami europejsko-atlantyckimi; przypomina Gruzji, że poszanowanie demokracji, praw człowieka i praworządności jest warunkiem wstępnym integracji europejsko-atlantyckiej;
 7. wzywa Radę i Komisję, państwa członkowskie UE, Organizację Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie (OBWE), Radę Europy, NATO oraz USA do większej aktywności w nagłaśnianiu skarg i niedociągnięć politycznych na terenie Gruzji i w jej sąsiedztwie, w tym do wdrażania planu działań EPS; stwierdza, że w ciągu ostatnich kilku lat nie zajęto się wieloma zarzutami dotyczącymi naruszenia w Gruzji procedur demokratycznych i praw człowieka; stoi zatem na stanowisku, że bardziej otwarta debata międzynarodowa mogłaby wzmocnić pluralistyczną publiczną dysputę i procesy demokratyczne w Gruzji;

Czwartek, 29 listopada 2007 r.

8. odnotowuje decyzję o przeprowadzeniu przedterminowych wyborów prezydenckich i zwraca się do rządu o zapewnienie wszystkim kandydatom równego i bezstronnego dostępu do mediów podczas kampanii wyborczej;
9. wzywa gruzińskie władze do zagwarantowania wolnych i sprawiedliwych wyborów w pełni zgodnych z normami międzynarodowymi; wzywa rząd do przestrzegania podziału władzy w gruzińskim systemie politycznym, do powstrzymania się od wykorzystywania „zasobów administracyjnych” w kampanii wyborczej i do zagwarantowania wszystkim kandydatom wolności wypowiedzi; z zadowoleniem przyjmuje wezwanie przez władze gruzińskie międzynarodowych obserwatorów do monitorowania wyborów;
10. wzywa władze gruzińskie do zapewnienia obiektywnej i zgodnej z międzynarodowymi normami dziennikarstwa pracy wszystkich mediów oraz do zagwarantowania wszystkim partiom i kandydatom sprawiedliwego i zrównoważonego dostępu do mediów zarówno prywatnych, jak i publicznych; domaga się w szczególności, by władze gruzińskie zezwoliły telewizji i radiu Imedi na niezwłoczne wznowienie nadawania, oraz wzywa je do zapewnienia zwrócenia stacji strat i przyznania odszkodowania za szkody w lokalach i za zniszczony sprzęt;
11. z zadowoleniem przyjmuje przyjęte przez parlament gruziński poprawki do ordynacji wyborczej, które umożliwią partiom opozycyjnym wyznaczenie sześciu przedstawicieli do centralnej komisji wyborczej i do każdej z okręgowych komisji wyborczych;
12. wzywa wszystkie siły polityczne w Gruzji do współpracy w przygotowaniu ustawy regulującej działalność audiowizualną w celu zapewnienia przy pomocy ekspertów europejskich dalszego ulepszania dotychczasowych przepisów gwarantujących wolność słowa i uczciwą debatę publiczną oraz dostosowywania ich do zasad europejskich;
13. zachęca gruzińskie siły polityczne i społeczeństwo obywatelskie do udziału w debacie na temat podziału władzy w systemie politycznym, co może doprowadzić do skuteczniejszej kontroli działań władz wykonawczych oraz do pluralizacji debaty publicznej dotyczącej wielu kluczowych kwestii, począwszy od społecznych skutków reform gospodarczych oraz „czynnika rosyjskiego” w gruzińskiej polityce wewnętrznej, a skończywszy na różnych podejściach do tzw. zamrożonych konfliktów;
14. z niepokojem odnotowuje doniesienia o zaangażowaniu wywiadu rosyjskiego w procesy polityczne w Gruzji i podkreśla konieczność zwiększenia przejrzystości w życiu politycznym, w szczególności w odniesieniu do finansowania partii, dostępu do mediów i demokracji wewnątrzpartyjnej; podkreśla, że doniesienia te należy udowodnić zgodnie z prawem krajowym i praktyką międzynarodową;
15. wzywa Radę i Komisję do prowadzenia bardziej zdecydowanej polityki UE wobec wschodnich sąsiadów, w której nie należy odrzucać współpracy z Rosją, a wręcz przeciwnie, proponować ją zawsze, gdy tylko to możliwe; uważa jednak, że UE musi równocześnie przyjąć bardziej zdecydowane stanowisko w kwestiach kluczowych dla regionu i bardziej się zaangażować pomimo obecnego niechętnego nastawienia Rosji do roli odgrywanej przez UE w ich wspólnym sąsiedztwie; podkreśla, że rosyjskie władze muszą w końcu zrozumieć, że rosyjskie wpływy w krajach sąsiednich pomniejsza nie tyle geopolityczna rywalizacja z UE, co godne ubolewania nastawienie samej Rosji do niektórych z jej sąsiadów;
16. ponownie zapewnia o swoim zaangażowaniu na rzecz integralności terytorialnej Gruzji oraz wzywa Radę i Komisję do dalszych wysiłków wspierających poszukiwanie pokojowego rozwiązania konfliktów w Osetii Południowej i w Abchazji na drodze negocjacji;
17. wzywa Radę i Komisję do odpowiedniej reakcji na obawy Gruzji dotyczące systemu wizowego oraz do przyspieszenia procesu negocjacji i zawierania umów o ułatwieniach wizowych i o readmisji z Gruzją;

Czwartek, 29 listopada 2007 r.

18. wzywa do wysłania misji obserwacyjnej Parlamentu Europejskiego na nadchodzące wybory prezydenckie;
19. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, rządowi i parlamentom państw członkowskich, prezydentowi i parlamentowi Gruzji, OBWE, Radzie Europy oraz prezydentowi i parlamentowi Federacji Rosyjskiej.

P6_TA(2007)0573

Zatwierdzenia Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej przez Parlament Europejski

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 29 listopada 2007 r. w sprawie zatwierdzenia przez Parlament Europejski Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej 2007/2218(ACI)

Parlament Europejski,

- uwzględniając pismo swojego Przewodniczącego z dnia 25 października 2007 r.,
- uwzględniając Kartę Praw Podstawowych Unii Europejskiej, podpisaną i ogłoszoną w Nicei dnia 7 grudnia 2000 r. ⁽¹⁾,
- uwzględniając decyzję z dnia 14 listopada 2000 r., zatwierdzającą projekt Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej ⁽²⁾,
- uwzględniając rezolucję z dnia 23 października 2002 r. w sprawie wpływu Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej oraz jej przyszłego statusu ⁽³⁾,
- uwzględniając rezolucję z dnia 24 września 2003 r. w sprawie projektu Traktatu ustanawiającego Konstytucję dla Europy oraz opinię Parlamentu Europejskiego w sprawie zwołania konferencji międzyrządowej ⁽⁴⁾, w szczególności jej ust. 4,
- uwzględniając rezolucję z dnia 12 stycznia 2005 r. w sprawie Traktatu ustanawiającego Konstytucję dla Europy ⁽⁵⁾, w szczególności jej ust. 5 lit. a) oraz ust. 6,
- uwzględniając rezolucję z dnia 11 lipca 2007 r. w sprawie zwołania konferencji międzyrządowej: opinia Parlamentu Europejskiego (art. 48 Traktatu UE) ⁽⁶⁾, w szczególności jej ust. 8, 12 i 17,
- uwzględniając art. 6 ust. 1 Traktatu o Unii Europejskiej w formie zmienionej projektem traktatu z Lizbony, przyjętego przez konferencję międzyrządową 2007,
- uwzględniając art. 120 ust. 1 Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Spraw Konstytucyjnych (A6-0445/2007),

⁽¹⁾ Dz.U. C 364 z 18.12.2000, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. C 223 z 8.8.2001, str. 74. (sprawozdanie Duff/Voggenhuber).

⁽³⁾ Dz.U. C 300 E z 11.12.2003, str. 432 (sprawozdanie Duff).

⁽⁴⁾ Dz.U. C 77 E z 26.3.2004, str. 255 (sprawozdanie Gil-Robles Gil-Delgado/Tsatsos).

⁽⁵⁾ Dz.U. C 247 E z 6.10.2005, str. 88 (sprawozdanie Corbett/Méndez de Vigo).

⁽⁶⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2007)0328 (sprawozdanie Leinen).